

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015 în cauza penală privind-l pe

Boaghi Tudor Pavel, născut la 21 iunie 1968, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Marinescu 15/2, ap.50.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.09.2014 - 05.12.2014;

2. Instanța de apel: 15.01.2015 - 09.04.2015;

3. Instanța de recurs: 29.05.2015 - 01.07.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 09 aprilie 2014, Boaghi Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Boaghi Tudor, la 02 august 2014, aproximativ la ora 22.00, aflându-se în preajma blocului locativ din str.Paris 51, mun.Chișinău, s-a apropiat de cet.Plopa Angela și, fără nici un motiv, acționând prin intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admitînd în mod conștient survenirea acestor urmări, încălcînd grosolan ordinea publică, i-a aplicat lui Plopa Angela o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul căreia aceasta a căzut la pămînt, lovindu-se cu spatele de parapetul trotuarului și pierzîndu-și cunoștința, astfel fiindu-i cauzate, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2053/D din 29.08.2014, vătămări neînsemnate.

Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale criminale, Boaghi Tudor, manifestînd cinism și obrăznicie deosebită, s-a apropiat de cet.Bodrug Laurențiu, care a intervenit pentru a o apăra de agresiune pe Plopa Angela și în acest moment, în vederea desăvîrșirii intențiilor sale criminale, a scos un pistol, cu care i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea capului, dezechilibrîndu-l, după ce a îndreptat pistolul în regiunea feței acestuia, care a încercat să-l imobilizeze la sol pe Boaghi Tudor, însă acesta l-a mușcat pe Bodrug Laurențiu de ureche și i-a răsucit degetul mare de la mîna dreaptă cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2051/D din 28.08.2014, vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și reprezentantul legal al părții vătămate, M.Plopa, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului T.Boaghi, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.287 alin.(3) Cod penal de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunii comise este prea blândă, acțiunile sale criminale au fost manifestate față de două persoane, una din care fiind minoră, ceea ce redă acțiunilor sale un caracter periculos sporit; inculpatul a comis infracțiunea dând dovadă de cinism, amenințând părțile vătămate cu un obiect asemănător cu un pistol;

- reprezentantul legal al părții vătămate, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pe motiv că cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, deși nu s-a solicitat examinarea în lipsa ei, inclusiv acțiunea civilă a fost respinsă ca depusă peste termen.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și reprezentantul legal al părții vătămate, M.Plopa.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui T.Boaghi de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, corect stabilind circumstanțele de fapt și vinovăția lui, just încadrând în drept acțiunile acestuia.

La fel, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont că cauza a fost examinată în ordinea art.364¹ Cod penal, astfel la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art.7, 75, 76 Cod penal, și anume că inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog nu se află, are la întreținere doi copii minori, acesta a contribuit activ la descoperirea infracțiunii săvârșite, de comportamentul lui după comiterea infracțiunii ce s-a manifestat prin recunoașterea integrală a vinovăției, de căința sinceră în cele comise, și întemeiat a ajuns la concluzia privind stabilirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță, aplicând inculpatului pedeapsa cu suspendarea executării ei pe termen de probă, reieșind din circumstanțele atenuante reținute, corect a concluzionat că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa închisorii, deoarece fapta lui nu reprezintă un pericol social vădit pentru societate, iar corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul reprezentantului legal al părții vătămate, în ce privește acțiunea civilă, deoarece prima instanță corect a restituit prin încheiere acțiunea civilă din 05.12.2014, în conformitate cu prevederile art.352 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece acesta nu a înaintat acțiune civilă la urmărirea penală, nici la etapa desfășurării ședinței preliminare în instanța de judecată, or, din materialele cauzei se constată că la ședința preliminară din 27.11.2014, a fost pusă în discuție examinarea cauzei în procedură simplificată, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, părțile, inclusiv și reprezentantul legal al părții vătămate M.Plopa, acceptând examinarea cauzei în această procedură, a comunicat instanței că nu are careva cereri sau probe noi, înaintând acțiunea civilă doar la etapa dezbaterilor judiciare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul V.Gavriliță care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că hotărârea în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, invocând că instanțele la stabilirea pedepsei inculpatului T.Boaghi, au ignorat prevederile art.75 Cod penal, nu au luat

în considerație că infracțiunea comisă atentează la ordinea publică, că inculpatul a comis infracțiunea dându-și bine seama de consecințele ce urmau să survină, acțiunile fiind manifestate față de două persoane, una dintre care fiind minoră, amenințând părțile vătămate cu un obiect asemănător cu pistolul, astfel că instanța pripit a ajuns la concluzia aplicării art.90 Cod penal, neargumentând în sensul dat hotărîrea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui T.Boaghi în baza art.287 alin.(3) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultînd textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului T.Boaghi, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

La fel, prima instanță, reieșind din faptul că în cauză sînt prezente circumstanțe atenuante, iar circumstanțe agravante lipsesc, corect a concluzionat că este irațional ca inculpatul T.Boaghi să execute real pedeapsa închisorii de 3 ani, considerînd posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate și, cu referire la art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale cu suspendarea executării ei condiționate pe termen de probă, este neîntemeiată. Concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că T.Boaghi nu poate fi corectat fără izolare de societate, nu s-au stabilit.

Infrațiunea de care a fost declarat vinovat T.Boaghi, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, astfel că careva interdicții de aplicare a art.90 Cod penal, în atare situație, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei conform alin.(4) al aceluiași articol poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infrațiuni de categorie gravă.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015 în cauza penală în privința lui Boaghi Tudor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 10 iulie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu